

Finansutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av bilagan till lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av bilagan till lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker (RP 169/2017 rd): Ärendet har remitterats till finansutskottet för betänkande och till social- och hälsovårdsutskottet för utlåtande.

Motioner

I samband med propositionen har utskottet behandlat följande motioner:

- Lagmotion LM 12/2015 rd Päivi Räsänen kd m.fl. Lagmotion med förslag till lag om ändring av bilagan till lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker
- Lagmotion LM 102/2016 rd Päivi Räsänen kd m.fl. Lagmotion med förslag till lag om ändring av bilagan till lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker
- Lagmotion LM 77/2017 rd Päivi Räsänen kd m.fl. Lagmotion med förslag till lag om ändring av bilagan till lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker

Utlåtande

Utlåtande har lämnats av

- social- och hälsovårdsutskottet ShUU 14/2017 rd

Beredning i delegation

Ärendet har beretts i finansutskottets skattedelegation.

Sakkunniga

Skattedelegationen har hört

- konsultativ tjänsteman Pia Kivimies, finansministeriet
- finanssekreterare Jenni Oksanen, finansministeriet
- tullöverinspektör Anna Kallio, Tullen
- överinspektör Seppo Raitolahti, Skatteförvaltningen
- forskarprofessor Pia Mäkelä, Institutet för hälsa och välfärd (THL)
- ekonomidirektör Anton Westermarck, Alko Ab

Betänkande FiUB 21/2017 rd

- verkställande direktör Pekka Tennilä, Altia Abp
- ombudsman Pekka Heikkilä, Alkoholijuomateollisuusyhdistys
- verkställande direktör Timo Lappi, Turism- och Restaurangförbundet rf
- verkställande direktör Elina Ussa, Bryggeri- och läskedrycksindustriförbundet r.f.
- ordförande Mika Tuhkanen, Småbryggeriförbundet rf
- verkställande direktör Kari Luoto, Finlands Dagligvaruhandel rf
- verksamhetsledare Susanna Heikkinen, Förening för Finlands Alkoholdryckhandel rf.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- inrikesministeriet
- social- och hälsovårdsministeriet
- Tullen
- Tillstånds- och tillsynsverket för social- och hälsovården (Valvira)
- Lammin Sahti Ab:s verkställande direktör Pekka Kääriäinen, Småbryggeriförbundet rf
- Bryggeri- och läskedrycksindustriförbundet r.f.
- Förening för Finlands Alkoholdryckhandel rf.

PROPOSITIONEN OCH MOTIONERNA

Propositionen

I denna proposition föreslås det att lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker ändras så att punktskatten på alkoholdrycker höjs. Höjningen ska gälla alla dryckesgrupper, dock med en lätt betoning på andra än starka alkoholdrycker. Punktskatten på svaga alkoholdrycker som tillverkas genom jäsnings höjs enligt förslaget med 15,4 procent, punktskatten på vin med 12,7 procent, punktskatten på öl med 10,6 procent och punktskatten på mellanprodukter med i genomsnitt 9,5 procent. Punktskatten på starka alkoholdrycker höjs med 4,8 procent. I genomsnitt höjs punktskatten på alkoholdrycker med cirka 10 procent.

Som en följd av skattehöjningen beräknas detaljförsäljningspriserna på alkoholdrycker stiga med i genomsnitt cirka 5 procent.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2018 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagen avses träda i kraft den 1 januari 2018.

Motionerna

I lagmotionerna LM 12/2015 rd, LM 102/2016 rd och LM 77/2017 rd föreslås att punktskatten på alkohol och alkoholdrycker höjs enligt skattetabellen som bifogas motionerna. En höjning enligt lagmotion LM 77/2017 rd skulle innebära en ökning på sammanlagt cirka 100 miljoner euro till nivån enligt propositionen.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Utskottet tillstyrker lagförslaget, men med ändringar. Ändringen beror på en justering av skattenivån på cider som tillverkats genom jäsning. Utskottet föreslår att skattehöjningen för cider blir densamma som för andra svaga drycker. Den minskning i skatteinkomsterna på cirka 3 miljoner euro som förorsakas av det täcks genom att justera skattenivåerna för samtliga dryckesgrupper.

Propositionen är en del av höstens skattehöjningar vars syfte i enlighet med regeringsprogrammet för statsminister Juha Sipiläs regering är att flytta tyngdpunkten inom beskattningen från beskattning av arbete och företagande till i synnerhet miljöskatter. I regeringsprogrammet avtalas också om att alkoholskatten ses över, om höjningarna i Estland gör det möjligt. Eftersom det i Estland har fattats beslut om betydande höjningar av alkoholskatten under de tre följande åren, har skrivningen i regeringsprogrammet kunnat verkställas. Grunden påverkas inte heller av beslutet om att Estlands nästa höjning, som träder i kraft i februari 2018, ska halveras. De höjningsbeslut som starkast påverkar skattenivån har nämligen redan gjorts. Verkningarna av februari månads ändring av höjningsnivån är uppenbart mindre.

Propositionens främsta syfte är således fiskalt, och genom den eftersträvas ett årligt tillskott på cirka 100 miljoner euro i avkastningen från alkoholskatten. Propositionen har dessutom ett hälsopolitiskt syfte: att minska totalkonsumtionen av alkohol och dess talrika skadeverkningar. Propositionen är allmänt taget i fråga om mål och grunder en konsekvent fortsättning på de fem tidigare skatteförhöjningar som genomfördes åren 2008—2014. På samma sätt är också de nu föreslagna förhöjningarna avsedda att dimensioneras och inriktas så att de inte ökar resandeförseln i betydande utsträckning.

Förslaget till höjning gäller alla grupper av alkoholdrycker, men med en lindrig fokusering på andra än starka alkoholdrycker. När den genomsnittliga förhöjningen är cirka 10 procent, är skattehöjningen för svaga jästa drycker 15,4 procent, viner 12,7 procent och öl 10,6 procent. Skatteförhöjningen för så kallade mellanprodukter är analogt i genomsnitt 9,5 och för starka alkoholdrycker 4,8 procent. Höjningarna ska sättas i kraft i början av nästa år, och man räknar med att de höjer detaljpriserna på alkoholdrycker med fem procent i snitt.

Propositionen utgör en väl övervägd helhet till sina grunder och sin nivå, anser utskottet, med små justeringar som gäller cider som tillverkats genom jäsning.

Som ovan konstateras ligger propositionen också i linje med den alkoholskattepolitik som länge har följts. Skatteförhöjningarna har väsentligen bidragit till att den totala konsumtionen av alkohol stadigt har sjunkit under innevarande decennium. Det har framför allt berott på en nedgång i den statistikförda konsumtionen eftersom andelen resandeförsel och annan icke statistikförd konsumtion samtidigt har förblivit relativt stabil trots periodisk variation.

Om de positiva konsekvenserna av besluten vittnar också att intäkterna av alkoholskatten har förblivit förhållandevis stabila trots att den totala konsumtionen har minskat; 2010 uppgick de till sammanlagt 1,284 miljarder euro och det har pågått en jämn stigning till 1,354 miljarder euro 2016. Det bör också konstateras att finansministeriets intäktskalkyler har träffat ganska rätt under hela granskningsperioden. Med undantag för ett år har kalkylerna under de senaste tio åren avvi-

Betänkande FiUB 21/2017 rd

kit från de slutliga skatteintäkterna med högst tre procent. Vidare har prognoserna varit riktiga också i fråga om dryckesgrupper. Analysen de baserar sig på är således uppenbart riktig.

Trots dessa positiva signaler ingår det alltid också osäkerhet och uppenbara riskfaktorer i höjningar av alkoholskatten. Viktigast är frågan om skatteändringarnas effekt på resandeförsel och olaglig handel med alkohol. I fortsättningen bör uppmärksamhet också ägnas näthandel med alkohol. Dessa faktorer inverkar direkt på statens skatteinkomster och de kostnader som alkoholskador förorsakar samhället. En fråga för sig är hur förhöjningarna inverkar exempelvis på konkurrensläget mellan restaurang- och turistnäringen och passagerarfartygen. Dessa synpunkter ger inte anledning att ändra propositionen, men de bör nedan tas upp separat i korthet.

Utskottet tillstyrker således propositionens grundläggande riktlinjer och skattenivåer med små justeringar.

Men i konsekvensbedömningarna ingår exceptionella osäkerhetsmoment på grund av totalreformen av alkohollagen (RP 100/2017 rd) som samtidigt är aktuell i riksdagen. I propositionens prisbedömningar har man exempelvis inte kunnat beakta de eventuella priskonsekvenserna av att försäljningen av alkohol avregleras. Analogt har skattehöjningarna beräknats minska den statistikförda konsumtionen av alkohol med cirka två procent jämfört med den situationen att skatten inte skulle ändras. Det är ändå klart mindre än den konsumtionsökning som ändringarna i alkohollagen beräknas medföra. Reformen kan också ändra konsumtionens struktur, vilket i sin tur påverkar bland annat skatteintäkterna.

Propositionen om en total översyn av alkohollagen behandlas separat av social- och hälsovårdsutskottet som utarbetar en heltäckande bedömning av den. Därför är det inte befogat att i större utsträckning ta ställning till den i detta sammanhang.

Resandeförsel

Som det har konstaterats har andelen resandeförsel varit förhållandevis jämn, ungefär 17 procent av den totala konsumtionen. Den utgör cirka tre fjärdedelar av den icke statistikförda konsumtionen, som sammanlagt är cirka 21 procent. Trots att den icke statistikförda konsumtionens andel är stor, är det positivt att andelen olaglig import har förblivit liten, cirka en procent av den totala konsumtionen. I denna mängd har det inte heller iakttagits några tecken på tillväxt under de senaste åren.

Utvecklingen av resandeförseln uppvisade en sjunkande trend också i den senast publicerade uppföljningsstudien, som täckte tidsperioden från september 2016 till augusti 2017. Samma trend syns enligt finansministeriet också i färskare resultat som ännu inte har publicerats.

Å andra sidan konstateras det i propositionen att höjningarna av alkoholskatten inte alltid konsekvent eller på ett påtagligt sätt påverkat mängderna som resande för in. Därför har de nu föreslagna höjningarnas effekt på resandeförsel inte gått att bedöma tillförlitligt. Långtgående slutsatser har inte heller kunnat dras på grund av att Estlands senaste skattehöjningar kanske ännu inte har överförts till priserna fullt ut. Det bör överhuvudtaget beaktas i bedömningen att enkätunder-

Betänkande FiUB 21/2017 rd

sökningen om resandeförsel jämte statistikföring ger en tillförlitlig bild först vid en analys på lång sikt.

Strukturen på resandeförseln inverkar som en delfaktor på hur det är befogat att rikta in skattehöjningarna. Trots att öl är den alkoholdryck som det importeras mest av till Finland litemässigt är importens andel av totalkonsumtionen av öl under 10 procent. Andelen starka alkoholdrycker och long drink-drycker är för sin del störst i proportion till totalkonsumtionen, nästan 30 procent. Det talar för de prioriteringar som gjorts i propositionen. Dessutom bör det beaktas att också Estlands skattehöjningar fokuserar på öl och svaga jästa drycker.

Propositionen är således befogad också i detta perspektiv. Men i fortsättningen bör ökad uppmärksamhet ägnas också resandeförsel från Lettland, vilket det syns tecken på redan nu.

Andra synpunkter

Alkoholen är också förknippad med många viktiga näringspolitiska aspekter. Branschen sysselsätter en betydande mängd människor direkt och indirekt såväl vid tillverkning som vid vidareförsäljning och inom turism- och restaurangverksamheten. I skattepolitiken bör också dessa aspekter vägas in. Utskottet konstaterar å andra sidan att priserna vid detaljförsäljningen av alkoholdrycker reellt sett har stigit endast cirka två procent mellan åren 2010 och 2016. I detta perspektiv har situationen alltså varit ganska stabil. Efter den totala översynen av alkohollagen kan det finnas särskilda skäl att göra en ny analys.

Å andra sidan ökar skattehöjningarna den skillnad som råder mellan turist- och restaurangbranschen och passagerarfartygens skattefria försäljning. I det avseendet anser utskottet att den analys som just nu utförs av den parlamentariska arbetsgrupp som bereder översynen av företagsstöden är till nytta. Analysen har ett brett perspektiv och omfattar alla företags- och näringsstöd, inklusive skattestöden. I det sammanhanget är det också möjligt att göra en mångsidig analys av grunderna för skattestödet till passagerarfartygen.

Uppföljning

Social- och hälsovårdsutskottet har i sitt utlåtande tagit upp behovet av att följa upp utvecklingen av resandeförseln. Utskottet anser det också nödvändigt att tillförsäkra Tullen tillräckliga resurser för att övervaka införseln av alkohol. Tullens erfarenheter av resultaten från 2015 års intensifierade uppföljning var goda och stöder denna uppfattning.

Finansutskottet delar dessa åsikter.

Motionerna

Utskottet föreslår att de lagmotioner som behandlats tillsammans med propositionen förkastas.

Betänkande FiUB 21/2017 rd

FÖRSLAG TILL BESLUT

Finansutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslaget i proposition RP 169/2017 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Riksdagen förkastar lagförslagen i lagmotionerna LM 12/2015 rd, LM 102/2016 rd och LM 77/2017 rd.

Utskottets ändringsförslag

Lag

om ändring av bilagan till lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker

I enlighet med riksdagens beslut
ändras bilagan till lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker (1471/1994), sådan bilagan lyder i lag 1083/2013, som följer:

Denna lag träder i kraft den 20 .

Betänkande FiUB 21/2017 rd

ACCISTABELL

Etylalkoholhalt i volym- procent	Produkt- grupp	Skattebelopp
<i>Öl</i>		
— över 0,5 men högst 2,8	11.	8,80 cent/centiliter etylalkohol
— över 2,8	12.	35,55 cent/centiliter etylalkohol
<i>Viner och andra genom jäsnings tillver- kade alkoholdrycker</i>		
— över 1,2 men högst 2,8	21.	24,00 cent/liter färdig alkoholdryck
— över 2,8 men högst 5,5	22.	187,00 cent/liter färdig alkoholdryck
— över 5,5 men högst 8	23.	268,00 cent/liter färdig alkoholdryck
— över 8 men högst 15	24.	383,00 cent/liter färdig alkoholdryck
<i>Viner</i>		
— över 15 men högst 18	25.	383,00 cent/liter färdig alkoholdryck
<i>Mellanprodukter</i>		
— över 1,2 men högst 15	31.	464,00 cent/liter färdig alkoholdryck

Betänkande FiUB 21/2017 rd

— över 15 men högst 22	32.	718,00 cent/liter färdig alkoholdryck
<i>Etylalkohol</i>		
produkter som hör till position 2208 i tulltariffen:		
— över 1,2 men högst 2,8	41.	8,80 cent/centiliter etylalkohol
— över 2,8	45.	47,85 cent/centiliter etylalkohol
Övrigt	46.	47,85 cent/centiliter etylalkohol

Helsingfors 7.12.2017

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Timo Kalli cent
vice ordförande Ville Vähämäki saf
medlem Timo Heinonen saml
medlem Eero Heinäluoma sd
medlem Kauko Juhantalo cent
medlem Toimi Kankaanniemi saf
medlem Krista Kiuru sd
medlem Esko Kiviranta cent
medlem Elina Lepomäki saml
medlem Outi Mäkelä saml
medlem Antti Rantakangas cent
medlem Markku Rossi cent
medlem Maria Tolppanen sd
medlem Matti Torvinen blå
medlem Kari Uotila vänst
medlem Pia Viitanen sd
medlem Ozan Yanar gröna
ersättare Olavi Ala-Nissilä cent
ersättare Martti Mölsä blå
ersättare Juhana Vartiainen saml
ersättare Peter Östman kd.

Sekreterare var

utskottsråd Maarit Pekkanen.

Betänkande FiUB 21/2017 rd

Reservation 1 /vänst

RESERVATION 1 /vänst

Motivering

Vi instämmer i finansutskottets betänkande när det gäller ändringarna av punktskatten på alkohol. Men alkoholbruket och alkoholkonsumtionen påverkas också av andra skattebeslut, och dessa bör granskas i det här sammanhanget.

Finansutskottet konstaterar i sitt betänkande att alkoholförsäljningen också är förknippad med många viktiga näringspolitiska aspekter. Branschen sysselsätter ett stort antal människor direkt och indirekt såväl vid tillverkning som vid försäljning och inom turism- och restaurangverksamhet. Efter den skattehöjning som nu föreslås kommer prisskillnaden att öka mellan de inhemska butikerna och försäljningsställena inom rese- och restaurangbranschen, å ena sidan, och den skattefria försäljningen på passagerarfärjor, å andra sidan. Här håller vi med utskottet om att det när företagsstöden ses över är motiverat att också granska huruvida skattestödet till passagerarfärjorna behövs och vilka samlade konsekvenser det får.

Av de olika sätten att sälja alkohol på är det servering på restaurang som inbringar mest skatteintäkter och sysselsätter mest. Restaurangförsäljningen har minskat oavbrutet sedan 1997. Då uppgick alkoholkonsumtionen på restaurang till 21 procent av totalkonsumtionen. I dag är andelen omkring 10 procent, och den fortsätter att minska. Cirka 63 procent av alla vars sysselsättning hänger samman med alkoholnäringslivet jobbar på krog. Enligt en uppskattning som utskottet fått ta del av sysselsätter restaurangbranschen 10 000–15 000 personer mindre än den skulle sysselsätta om krogserveringens andel fortfarande uppgick till uppemot 20 procent samtidigt som totalkonsumtionen av alkohol låg kvar på nuvarande nivå. Och samtidigt ligger statens skatteintäkter långt ifrån den nivå de potentiellt skulle kunna uppnå.

Försäljningen av alkohol på krog har dessutom inte bara näringspolitiska aspekter, utan även en till alkoholkulturen kopplad infallsvinkel. Om vi lyckas flytta fokus från alkoholkonsumtion i hemmen till konsumtion i övervakade lokaler som främjar social samvaro kan vi eventuellt få de negativa effekterna av alkohol att minska och samtidigt främja restaurangkulturen.

Ett sätt att ge incitament till sådana konsumtionsvanor vore att sänka priset på alkohol när den serveras på krog i förhållande till den inhemska detaljförsäljningen och införseln från utlandet. Den föreslagna höjningen av alkoholskatten gäller främst öl och andra svaga alkoholdrycker. Dessa drycker utgör den största gruppen inom restaurangkonsumtionen, vilket innebär att man kan anta att konsekvenserna blir de motsatta, även om höjningen procentuellt sett är mindre i fråga om restaurangförsäljning än i fråga om detaljförsäljning.

Mervärdesskatten på restaurangtjänster (inkl. mat) ligger i dagens läge på 14 procent, men för alkohol på restaurang tas fulla 24 procent i mervärdesskatt ut. Om beskattningen för alkoholservering låg på samma nivå som för andra restaurangtjänster, skulle prisskillnaden minska mellan restaurangförsäljning och annan alkoholförsäljning. Detta skulle motivera till en förskjutning av konsumtionsmönstret.

Betänkande FiUB 21/2017 rd
Reservation 1 /vänst

Enligt en statisk beräkning kommer en sänkt moms på servering att minska statens skatteintäkter med drygt 120 miljoner euro om året. I praktiken skulle nettoeffekten på statsfinanserna vara betydligt mindre eftersom sänkningen skulle öka efterfrågan på restaurangtjänster och restaurangprodukter, vilket i sin tur skulle öka skatteintäkterna och sysselsättningen.

Olika uppskattningar har gjorts av de dynamiska effekterna av ändrad mervärdesskatt. Det har exempelvis påpekats att undersökningar visar att den sänkta momsen för frisersalonger och restaurangtjänster inte i någon nämnvärd utsträckning märks i konsumentpriserna. Detta påstående kan ifrågasättas för restaurangtjänsternas del. Enligt Statistikcentralens statistik syns den sänkning av mervärdesskatten på restaurangmat som gjordes 2010 till 78 procent i priserna inom hela restaurangbranschen. Också Konsumentforskningscentralens utredning visar att skattesänkningen storligen sänkt priset på restaurangrätterna.

Enligt en uppskattning från Turism- och Restaurangförbundet rf (MaRa) kan nettoeffekten av en reformering bli ungefär 70 miljoner euro när man beaktar effekterna på arbets- och skatteinkomster. Enligt vissa experter är en sådan kalkyl emellertid synnerligen optimistisk när det gäller prisflexibiliteten i konsumtionen. Under alla omständigheter ter det sig ytterst sannolikt att skattebortfallet i fråga om restaurangförsäljning skulle vara klart mindre än den ökning av skatteintäkter som en höjning av punktskatten skulle ge. Dessutom skulle en reform påverka alkoholkulturen och den inhemska restaurangkulturen positivt på det sätt som presenteras ovan.

Förslag

Vi föreslår

att riksdagen godkänner följande uttalande: ***(Reservationens förslag till uttalande)***

Reservationens förslag till uttalande

Riksdagen förutsätter att regeringen bereder och för riksdagen lägger fram en proposition om att sänka mervärdesskatten för alkoholservering på restaurang till samma nivå som för andra restaurangtjänster.

Helsingfors 7.12.2017

Kari Uotila vänst

Betänkande FiUB 21/2017 rd
Reservation 2 /kd

RESERVATION 2 /kd

Motivering

Enligt Institutet för hälsa och välfärd är överkonsumtion av alkohol en av de mest centrala hälsoriskerna i det finländska samhället. Riklig användning av alkohol ökar sjukdomsriskerna och förvärrar symptomen för många sjukdomar. Alkoholrelaterade dödsorsaker har under de senaste åren varit den vanligaste dödsorsaken bland personer i arbetsför ålder. Alkoholen förorsakar de offentliga finanserna extrakostnader om fler miljarder euro per år. När man beaktar produktionsförluster i arbetslivet och andra olägenheter, är kostnaderna mångfaldiga.

Mängden alkoholskador står i direkt proportion till totalkonsumtionen av alkohol. Det bästa sättet att stävja alkoholmissbruket är att påverka åtkomsten och priset. Att gradvis höja alkoholskatten är en central åtgärd för att minska alkoholskadorna. Tidigare skattehöjningar har visat att prishöjningar tydligt påverkar totalkonsumtionen av alkohol. Alkoholskatten ska vara på en sådan nivå att den dämpar alkoholkonsumtionen och att förhållandet mellan skatteintäkterna och samhällskostnaderna för alkoholbruket är förnuftigt.

I propositionen föreslås det att lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker ändras så att punktskatten på alkoholdrycker höjs. Enligt utskottets betänkande är propositionens främsta syfte fiskalt, och dessutom har den hälsopolitiska syften. Skattehöjningen på 100 000 000 euro i enlighet med propositionen är mycket riktigt ett steg i rätt riktning. Men höjningens faktiska syfte är ändå att minska de skador som följer av regeringens egna åtgärder. Regeringens totalreform av alkohollagen medför ett flertal lindringar i alkoholpolitiken jämfört med nuläget och innebär i praktiken att tillgången på alkohol ökar. Samtidigt kommer priserna att sjunka på grund av indirekta verkningar. Den ökning av totalkonsumtionen som följer av att tillgången på alkohol ökar vill man minska genom att höja alkoholskatten. Men höjningen enligt propositionen är inte tillräckligt stor, i synnerhet om alkoholhalten i de drycker som säljs i detaljhandeln höjs i enlighet med regeringspartiernas önskemål. Att flytta starkare öl från Alko till matbutikerna skulle märkbart sänka priserna och således samtidigt öka totalkonsumtionen.

I betänkandet hänvisas till de fem tidigare skattehöjningarna och deras positiva verkningar. Dessa fem skatteförhöjningar genomfördes dock av de tidigare regeringarna åren 2008—2014. I samband med de tidigare skattehöjningarna ökade man inte heller samtidigt tillgången på alkohol, såsom regeringen nu är i färd med att göra. På grund av regeringens åtgärder behöver vi därför en större skattehöjning än vad regeringen föreslår i sin proposition.

Kristdemokratiska riksdagsgruppen föreslår i sin alternativa budget och i lagmotion LM 77/2017 rd en totalhöjning av alkoholskatten på 200 000 000 euro, det vill säga 100 000 000 euro mer än regeringen föreslår. Höjningen ska inriktas så att beskattningen på öl höjs med 0,63—0,73 euro per burk om 33 cl, varvid skattenivån i produktgrupp 12 är 40,00 cent per centiliter etylalkohol. Dessutom föreslår vi att produktgrupp 22 ändras enligt beskattningen för produktgrupp 23, varvid skattebeloppet för produktgrupp 22 stiger till 241,00 cent per liter av färdig alkoholdryck.

Betänkande FiUB 21/2017 rd
Reservation 2 /kd

Förslag

Jag föreslår

att riksdagen godkänner lagförslaget med ändringar. (*Reservationens ändringsförslag*)

Reservationens ändringsförslag

Lag

om ändring av bilagan till lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker

I enlighet med riksdagens beslut
ändras bilagan till lagen om accis på alkohol och alkoholdrycker (1471/1994), sådan bilagan lyder i lag 1083/2013, som följer:

Denna lag träder i kraft den 20 .

Betänkande FiUB 21/2017 rd
Reservation 2 /kd

ACCISTABELL

Etylalkoholhalt i volym- procent	Produkt- gruppen	Skattebelopp
<i>Öl</i>		
— över 0,5 men högst 2,8	11.	8,00 cent/centiliter etylalkohol
— över 2,8	12.	40,00 cent/centiliter etylalkohol
<i>Viner och andra genom jäsnings tillver- kade alkoholdrycker</i>		
— över 1,2 men högst 2,8	21.	22,00 cent/liter färdig alkoholdryck
— över 2,8 men högst 5,5	22.	241,00 cent/liter färdig alkoholdryck
— över 5,5 men högst 8	23.	241,00 cent/liter färdig alkoholdryck
— över 8 men högst 15	24.	339,00 cent/liter färdig alkoholdryck
<i>Viner</i>		
— över 15 men högst 18	25.	339,00 cent/liter färdig alkoholdryck
<i>Mellanprodukter</i>		
— över 1,2 men högst 15	31.	411,00 cent/liter färdig alkoholdryck

Betänkande FiUB 21/2017 rd
Reservation 2 /kd

— över 15 men högst 22	32.	670,00 cent/liter färdig alkoholdryck
<i>Etylalkohol</i>		
produkter som hör till position 2208 i tulltariffen:		
— över 1,2 men högst 2,8	41.	8,00 cent/centiliter etylalkohol
— över 2,8	45.	45,55 cent/centiliter etylalkohol
Övrigt	46.	45,55 cent/centiliter etylalkohol

Helsingfors 7.12.2017

Peter Östman kd